

liában (vagyis amit Joseph Smith eszkábált össze), az aranytáblák isteni szavai-
ban, mindenben amit Isten e korrektül fordított bibliában elénk adott, hinniök
kell abban, hogy Isten fontos esetekben azért nyilatkozik meg, hogy elérhessünk
az Ő országába. Ezenkívül a mormonoknak abban is hinniök kell, hogy Sion újra
felépül, természetesen az Egyesült Államokban, abban, hogy akkor majd Krisztus sze-
mélyesen uralkodik a világon, abban, hogy a világ visszanyeri a paradicsomi üd-
vösséget. És az egyik hittétel arra kér: könyörögjünk, hogy a Mindenható vegye
számításba önnön lekiismeretünket, és az Ő akarata szerint egyazon joga legyen
minden embernek.

Már nem csattognak, a fák lombjaiban tűntek el, a madarak.

— Most ne mozdulj! Oké!

És kattant a kamera. A tábla alatt állók. „12. Hiszünk a királyok, elnökök, ural-
kodók és magisztrátusok létében, engedelmeskedünk nekik, megbecsüljük őket, és
megtartjuk parancsaikat.”

— Kész! — kiált messziről az öcsém.

És mozdulhatok — kész a fotó, rajta én és a mormon székesegyház. Hadd
lássák otthon, nemcsak Sequoia-ban, a Yosemite-völgyben, Las Vegasban, a Yel-
lowstone Parkban voltunk, hanem itt is. Most már rágyújtanék, de a Temple
Square szent hely, nem lehet cigarettázni. És míg az öcsém új filmet teker a
gépébe, elolvasom az utolsó, a tizenharmadik hittételt. És megilletődöm. Joseph
Smith látomásai rengeteg butaságot tartalmaztak, Mormon próféta és fia, Moroni
angyal, az orránál fogva vezették — hisz félrevezetni csak azt lehet, aki látomá-
saiban, a csodákban hisz — de az utolsó hittétel fején találja a szöveget. Ezt együtt
vallhatjuk a mormonokkal, ezek az emberi együttélés alapszabályai — „Fogadjuk,
hogy becsületesek leszünk, igazak, tiszták, jót akarók és erre buzdítjuk felebará-
tainkat is. Hogy elmondhassuk Szent Pállal: remélünk mindent, elviselünk min-
dent, reméljük, hogy elviselhetünk mindent. Ha valami se nem becsületes, se
nem szeretetet érdemlő, értéktelen, arra nem törekszünk.”

És már újra a sivatagban, útban Reno, a válások városába.

— Egyet nem értek: mért csak a kivételezettek léphetnek a templomba?

Az öcsém gyakorlatiasabb, mint én. Ezt feleli:

— Mert az elnökség tagjai és a melkizedek papjai nyilván ott tartják üzleti
megbeszéléseiket. Persze, mint bankárok, nagyvállalkozók.

(Folytatjuk)

Sinkó Veron: Mese-hintó

(textilterv)